

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Novum suis de ipso convivium parat. 45

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Res usque adeo difficilis hominĩ
 Non alterius, quam Dei
 Suaderi exemplo potuerat
 Speciosi nunc plane sint
 Evangelizantium pedes,
 Quando eos ille ipse

Qui cœlos ornavit, expolit.

Assueti ne manus quidem,

Cum panem manducarent, abluere,

Facti nunc domestici Dei

Ad omnem erudiuntur Urbanitatem.

Et Locupletum more

Per Balneum initiantur ad cœnam.

Unus Petrus Divinitatis Christi iudex melior

Quam amoris,

Cum in se sordes odisset

Ægre se passus est abluì,

Non quia posset ab alio,

Sed quia non deberet ab eo.

Damnavit demissionem Præceptor

Positam in loco non suo;

Vetuit illam, ne virtus esse jam posset,

Non passus illud sibi per lites

Pascha differri,

Quod desiderio desideraverat

Manducate cum suis.

ELOGIUM XLV.

NOVUM SUIS DE SEIPSO CON- VIVIUM PARAT.

Matth. 26. Marc. 14. Luca 22.

Veneficia Charitatis hæc sunt,

Quæ usque ad Maleficarum imitationem

Benefica

Arcanis suis deligens noctes,

In earum una

Invisibilem Deum ostendit in carne,

In altera

Visibilem hominem celavit in pane.

Ad Rom. 4. v. 15.

*Vnde Pharisei,
 Quare discipuli tui
 non lavant manus
 cum panem man-
 ducant?*

*Apud antiquos
 nullæ cœna nobilis
 sine prævio Balneo,
 ut ex historicis con-
 stat.*

*Domine, tu mihi
 lavas pedes? non
 lavabis in æternum*

*Si non laveris te, non
 habebis partem
 mecum.*

*Cur Christus hanc
 Petri difficultatem
 egre tulerit.*

*Sanctus incantator
 vocatur Christus à
 Clem. Alex. lib. 1.
 Pedag. c. 2.*

*In nocte videlicet,
 qua natus in
 Bethleem.*

*Hoc est; in qua nocte
 tradebatur.*

Et

Et utraque quidem in nocte ita incaluerat,
Ut cum omnem in se collegisset ardorem,
Petrus, alique frigerent vel ad ignem.

Celebraturus in Cruce nuptias
Unigenitus Patris,

Hymeneo præmittens convivium.

Amicos vocat ad cœnam,

In qua cum opsonium fecisset ex pane,
Tota dilapidata substantia jam decoctor,
Avaro exactori cedit in prædam.

Cum omnis homo primum bonum vinum ponat,

Ipsè subjicere nesciens quod deterius est,

Omnium optimum

More suo servat extremum.

Æternus Cœli Obses in terris,

Quia pellendus ab oculis,

Aditum quærens in corda

Novum sibi vehiculi genus

Adornavit in pane,

In quo, sensu jam non usus interprete,

Ipsè per se ageret causam suam.

Cœlo militaturus providus Imperator

De electorum frumento Congiarium præparat.

Impium Catilinæ facinus

Pio iteraturus exemplo

Conjuratis suis propinat sanguinem.

Hoc ille Philtro

Insidiatus amorì hominùm est.

Pridie quam moreretur sepultus in suis,

Ne totus esset in potestate hostium

Se apud amicos deposuit.

Pharmacum sobriis præparans

Venenum ebris,

Quid daret magis,

Quam quibus daret attendens,

Uberi de se Vite vindemia,

Quod Cariosum Utrem distumperet.

Vinum novum expressit.

Adora, Viator sepulcrum,

E 3

Quod

*Vnde frigus, qua
nocte Eucharistiæ
Christus instituit.*

*Vipote Sponsus
Sanguinum.*

*Ex pane enim car-
nem fecit, unde pos-
set dicere caro mea
vere est cibus:*

*Dici Christo potue-
rat melius, quam
Architriclinus di-
xerat ministranti,
omnis homo, &c.*

*Tu autem servasti
bonum vinum
usque adhuc,
Eucharistiæ vehicu-
lum Christi in corda
hominum descen-
dentis.*

*Congiarium dari so-
litum ab Imperatore
militibus.*

*Plin. in Paneg.
Teste Salustio, fama
fuit Catilinam ipse
fecit cum conjuratis
suis misse.*

*Amatorium pocu-
lum Christi.*

*Accipite, hoc est
corpus meum, quod
pro vobis tradetur.*

*Mors est malis,
vita bonis.*

Ego sum vitis, &

Pater meus

Agricola.

*Hoc est Iscarioth,
nemo autem Christo
teste, bene ponat vi-
num novum in
utres veteres.*

*Alludit ad Sapientum consuetudinem, qui sibi viventes adhuc, se-
pultura ponunt.*

Quod in monumentum suæ mortis
Sibi adhuc vivens posuit Amor tuis.

ELOGIUM XLVI.
HYMNO DICTO IN HORTUM
DISCEDIT.

Math. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

*Quam bene Eucha-
ristia cibus fortium
dicatur à Patribus.*

*Tunc enim cepit iis
dicere, plorabit, &
flebit, &c.*

*Fabulantur Poete
Achilem à Chirone
leonum medullis
pastum.*

*Dixit enim hym-
num, & diutius in
sermone illo blandis-
simo se hilaravit, &
sua, & mox mira
alacritate ait, surgite
eamus hinc.*

*Nostrum erat gra-
tias agere, & non
Christi, qui dederat,
non acceperat
beneficium.*

*Abiit secundum
consuetudinem in
hortum Gethsemani.*

*Ita enim oraverat,
Rogo ut unum sint
sicut & nos unum
sumus.*

*Dolor, ex disconti-
nuatione partium
natus.*

Eucharistia plane cibus est fortium;
Eam ex quo tradidit Christus,
Jam non dubitat discipulis
Aspera quoque prædicere.
Terri eos posse non credit,
Tali adversus metum omnem Amuleto
Munitos.

Generosum vinum Deo dignos indidit Spiritum
Et Leo Judæ medullis suis pastos
Achilles facit.

Ipsemet se suscepto
Vilus est redditus sibi.
In hymnos erupit hilarior,
Et imminentis vix memor exitii,
Amores suos diuturniori colloquio
Exploravit.

Pro beneficio, quod omnes grati hominis
Affectus excederet,
Egit ipsemet gratias sibi.

Usque adeo onera nostra omnia, sua fecit,
Consuetudinem optimam
Mortor illi nullus excussit;
Medicatus oratione tædium est;
Venit Alcides alter in hortum
Jam non mala sumere, sed absumere.

Qui rogaverat,
Ut unum cum Discipulis fieret,
Exauditum se sensit,
Cum avulsus ab iis est.
Unitatem ex divisionis dolore conjecit;
Seipsum vilis est destituere,
Cum illos deseruit.